

Pujadó amb Enric Larreula, Lúdia Pujol i Miquel Àngel de La Trinca en un concert / La Torre

El músic terrassenc, a l'estudi de casa seva / C.B.

Música

Un retrovisor per mirar endavant

■ Tres dècades de bagatge permeten a Miquel Pujadó encarar amb força els nous reptes

Carles Batalla

carlesbatalla@torredelpalau.cat

QUÈ TENEN EN COMÚ Joan Manel Serrat, Miquel Calçada, Carles Canut, Mari Pau Huguet, Enric Larreula i Miquel Àngel de La Trinca? Doncs el fet d'haver recitat poemes de Joan Maragall que s'inclouen en un cd en directe de Miquel Pujadó (amenitzat amb un dvd i un llibre amb fotos, crèdits i textos) els beneficis dels quals es destinen a fundacions humanitàries. La cosa ha rutllat fins al punt que la primera edició s'ha exhaurit, quelcom poc habitual tenint en compte la crisi de la indústria i del format. Per això està d'enhorabona i d'actualitat el músic i filòleg terrassenc. "El projecte va començar

com unes xerrades a biblioteques i instituts sobre Maragall i el modernisme que il·lustrava amb poemes musicats", explica Pujadó. El Centre Excursionista de Terrassa li va demanar que ho fes en un acte i la troca ja estava embolicada. Dos músics i uns arranjaments senzills, per "predicar l'espontaneïtat literària" del creador de "La vaca cega", van dibuixar un escenari que calia omplir amb noms cridaners. "Era un dia únic i vaig pensar en amics meus de tots els àmbits que podien recitar". Els absents a la sessió van posar el seu granet de sorra original com Miquel Calçada, que va enviar la seva part des de Siracusa via mp3.

La iniciativa li ha servit per consolidar la seva habitual fusió entre vers i melodia i apropar els

joves a la poesia, una disciplina que sovint no entra a la primera perquè els plans d'estudi la subordinen a la densitat de la mètrica. "Es tracta de fer-los veure que pot ser divertida i que els poetes no són gent estranya que pixin aigua i viuen als núvols".

UN REGUITZELL DE PROJECTES

Tot el que estigui relacionat amb l'art en un sentit ampli (encara que només el toqui de resquitllada) és útil per mantenir el foc creatiu de Pujadó: narrativa per a joves, lectures dramatitzades de contes humorístics medievals, concerts en clau nostàlgica o un espectacle recentment estrenat al festival Barnasants, en què commemora el trentè aniversari de la seva òpera prima. "Tot i que ara quan l'escolto

em poso molt nerviós perquè tenia una veueta d'escolanet i era un desastre com a intèrpret, eren unes cançons volgudament ingènues que em van permetre crear tècnica" admet Pujadó.

Aquest soci de l'SGAE que "de tant en tant cobra alguna cosa i no saps mai quan i quant, perquè és un misteri total" i que treballa de 'freelance' des de 2002, té quatre o cinc reptes a l'horitzó: una novel·la infantil, una altra per adults, un espectacle teatral amb Carles Canut sobre la figura de Joan Margarit, l'enèsim home-natge a Brassens i un nou àlbum de catorze cançons que, si més no, suggereixi frescor i novetat. "Abans feies un LP amb deu cançons i ja estava, ara és diferent. A més, pensa que de cançons

"En el primer disc tenia veu d'escolanet, era desastrós"

amb lletra meua en dec haver fet unes 120. Això vol dir que haig de pensar què explicar per no dir el mateix de sempre i per això necessites perspectiva". ■